

UMOCNIENIA LEKKIE POMIĘDZY HRONOVEM A TUROVEM

LAS MATERNICE I UMOCNIENIA

Rejon Maternice pomiędzy Hronovem a schronem bojowym T-S 19 Turov należy do gęsto zalesionych odcinków z dominującym grzbieciem. Teren ten stanowił dla nieprzyjaciela znaczącą przeszkodę naturalną, dlatego budowa umocnień ciężkich na tym odcinku, włącznie z grupą warowną Jírová hora zaplanowana była dopiero na rok 1939. Budowę umocnień lekkich tzw. řopíkůw rozpoczęto w roku 1937- pododcinek F1 Zbečník oraz F2 Bohdašín. Można spotkać tu prawie wszystkie ich wersje, włącznie z tymi mniej wykorzystywanymi.

„Dzisiejszej nocy oczekiwano armię niemiecką. Brak paniki, ale męska determinacja – będziemy się bronić.”

„Otrzymaliśmy mosiężne nieśmiertelniki noszone na szyi - bilety do nieba.”

F1 ZBEČNÍK

Zlecony 22 maja 1937 firmie Ing. Ota Hányš z miejscowości Rychnov nad Kněžnou. Pierwszy obiekt wybetonowano 30 czerwca 1937, ostatni 6 listopada 1937. Łącznie zbudowano wszystkie 41 obiektów. Według pierwotnych planów miano wznieść nawet 50 řopíkůw, włącznie z jednym nietypowym w piwnicach willi czerwonej w osadzie Studénky. Załogę tego pododcinka zapewniał pułk piechoty 48 „Jugoslávie” ze stanowiskiem dowódcy w miejscowości Vysokov u Náchoda.

F2 BOHDAŠÍN

Firma Ing. Ota Hányš otrzymała 18 września 1937 kontrakt również na budowę pododcinka Bohdašín zaczynającego się mniej więcej koło obiektu T-S 7 i ciągnącego się przez pasmo Gór Jestřebích koło obiektu T-S 19 aż za Odolov. Firma zbudować miała łącznie 87 obiektów. Ukończonych zostało 82. Pozostałe pięć pozostało w fazie budowy. Wszystkie niedokończone znajdują się w drugim rzucie w najtrudniejszym z punktu widzenia budowy odcinku koło wzniesienia Švédský vrch. Lekkie schrony pododcinka Bohdašín podczas mobilizacji zajęli żołnierze I./22 batalionu.

NISZCZENIE LEKKICH SCHRONÓW

Współcześnie na obu pododcinkach znajduje się tylko 41 schronów. Oprócz pojedynczych obiektów w okolicy zabudowy z zachowaną linią do czynienia mamy tylko pomiędzy obiektami T-S 19 i T-S 20. Tam przebiegała środkiem drogi granica Protektoratu Czech i Moraw i zaczynał się teren oddanego pogranicza. Niemieckie siły okupacyjne niszczyły planowo wszystkie schrony lekkie na terenie protektoratu. Również wszystkie przeszkody musiały zostać zdemontowane.

LEKKI SCHRON NOWEGO TYPU „ŘOPÍK”

Prace projektowe rozpoczęto na przełomie lat 1936 i 1937. Do pierwotnych typów A, B i C opracowano jeszcze typy D i E, później także schrony dla armat przeciwpancernych. Istniało kilka typów w zależności od odporności i nachylenia, z kilkoma wariantami ustawienia osi ognia. Powstały także założenia nietypowe. Armia wymagała minimalnej wytrzymałości sześciennego betonu 45 MPa. Obiekty wyposażone były w lekkie karabiny maszynowe vz. 26. W bardzo eksponowanych odcinkach wyposażenie stanowić miały ciężkie karabiny maszynowe vz. 37 lub vz. 24. W schronie znajdował się wentylator ręczny do odsysania zanieczyszczonego powietrza, zrzutnia granatowa, peryskopy, wyposażenie saperskie, amunicja do karabinów maszynowych itp. Załoga klasycznego obiektu typu „A” liczyła 7 żołnierzy. Łącznie w całej Czechosłowacji zbudowano 9 089 obiektów nowego typu, z których do dnia dzisiejszego zachowało się 4 683. Dla wszystkich zbudowanych schronów wykorzystano około pół miliona metrów sześciennych betonu i zużyto 50 tysięcy ton stalowych zbrojeń. Cena budowy jednego takiego obiektu bez wyposażenia wynosiła wtedy 60 000 Kčs.

